

PREDIKAN PÅ 2:A SÖNDAGEN EFTER TRETTONDAGEN DEN 16/1 1944

I MOTALA VERKSTAD.

TEXT JOH 4: 5-26.

PSALMER 69:2, 482:1-6, 41:4, 329:1-4, 482:7-8.

I Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Amen.

Skydda, Herre, hus och hem,
Sörj du för de mina,
Vårda och välsigna dem.
Fostra dem till dina.
Sörj ock för vår överhet,
Sörj för dem som lära
Sörj för att med idoghet
Vi oss redligt nära. Amen (Sv.Ps. 319:3)

Låt oss idag samla våra tankar kring: Äktenskapet och hemmet.

Jesus sade till den samaritiska kvinnan: "Fem män har du haft, och den du nu har är icke din man." Hon var icke äkta hustru till den man, med vilken hon sammanlevde, och då var han icke hennes man, även om de två hyste kärlek till varandra inbördes. Detta är viktigt och har någont att säga oss även idag. Det är icke kärleken, som är det grundläggande för ett kristet äktenskap, utan det är vigseln. Förälskelsen och det personliga tycket är förvisso icke utan betydelse. Man bör icke gifta sig med en människa som man icke helt enkelt tycker om och trivs med, lika litet som man, om det kan undvikas, bör välja ett yrke och ett arbete för hela livet, ifall man icke har några anlag för just det yrket, känner trevnad med det och drages till det. Den egna smaken bör alltså tillmätas en stor betydelse vid yrkesvalet. Men sedan man väl trätt in i sitt arbete och fått en plats, så måste det vara slut med detta att gå och känna efter, om man passar just på den arbetsplatsen eller ej. Det finns besvärligheter och svårigheter i varje arbete, varje yrke, och man tar sig aldrig över dessa hinder, ifall man sätter in all sin kraft på att övervinna motståndet. Stirrar man sig blind på motigheterna, så blir man en såndär människa, som ständigt klagar, var hon än hamnar i världen. Så är det också med äktenskapet. När man väl gjort sitt val av äkta make, så har man gått in i äktenskapet, såsom man går in i ett arbete, såsom man böjer sig under lagar och regler och förändringar: Endast den slappe och veklige frågar sig dagligen: "Är jag nu lika lycklig, som jag trodde att jag skulle bli? - är vi nu lika lyckliga som det äkta paret i den eller den filmen?"

Förälskelsen kan komma och gå, och man skall inte vara för säker på att den alltid kommer från Gud, när den dyker upp ihjärtat. Men vad man kan vara alldeles säker på det är att äktenskapet kommer från Gud, man kan vara kristen såsom ogift, men är man gift så är äktenskapet Guds ordning. - det är hans stiftelse "till samhällets bestånd och till förenade makars inbördes hjälp", såsom det heter i vårt svenska vigselritual. Hemmet, familjen är en Guds ordning i en värld, där ondskan alltid i någon form skall uppträda och frodas. Vi vet hur

det är att komma in i ett hem: det finns något, därinne, som icke finns i andra rum, där härskar en makt, som binder ihop hemmets människor, även om de var för sig är slarviga och dåliga personer, en makt som icke härstammar ur människornas egna hjärtan utan som är skapelsens underliga makt, makten i Guds lag. Gud vill att familjen skall finnas: där skall det späda livet först fostras, innan det släpps ut i vida världen, där skall människorna tvingas att betjäna varandra och hjälpa varandra - och Gud tar varje hem under sina välsignade händer, när äktenskapet ingås offentligen (äktenskapet är ingen privat angelägenhet utan något som angår samhället), i vittnens närvaro och inför den levande Gudens ansikte.

Nu finns det somliga människor, som tror, att andra sakna svårigheter i sina hem och sina äktenskap, att andra aldrig behöver känna sorg och smärta, aldrig ekonomiska motigheter eller besvär med den andre makens släkt, det är bara jag själv, tror man, som i mitt äktenskap och i min familj har det svårt. Några sådana lyckliga äktenskap - alltså äktenskap där endast lyckliga bor utan ett enda törne - finns icke, har aldrig funnits och kommer aldrig att finnas. Vi lever nämligen inte i Paradiset utan vi lever på jorden. Och det betyder: det finns alltid olika meningar i hemmet, varje medlem i familjen har små fel (ty felfria människor existera icke).; därtill kommer, att det i alla människors liv händer något tråkigt ibland, sjukdom, motgång och dylikt, något som är svårt att bära. Det gäller att vara beredd på detta. De många skilsmässorna torde - hur underligt det än låter - till väsentlig del bero på, att unga människor, när de ingå äktenskap, ha en alldeles för ljus och optimistisk syn på äktenskapet, en falsk och förljugen bild av kärleken mellan man och kvinna, en bild, som de fått från andra genom noveller i tidningar och genom filmer. En blick ut i Europa borde hastigt kunna övertyga oss om, att vår jord icke är en himmel. Men ändå fortsätter människor att tro det, så snart de faller i giftastankar. Vad som kan sägas - med tacksamhet mot Gud - det är detta: vår värld vore tusen gånger värre, om hemmet icke funnes, om familjen icke funnes - då skulle vi icke ha en plats att fly in till, en borg, där människor i livslång trohet kan stödja varandra och hjälpa varandra att uthärda livets hårda stötar. Äktenskapet är en gåva av Gud. Det är ett under, att hemmet genom alla århundraden av synd ändå kan bestå. Vi får visserligen inte friden alldeles gratis i hemmet. Vi måste själva ibland ge vika och maka åt oss till förmån för de andra familjemedlemmarna. Ibland kan vi få bära riktiga bördor i våra hem, men det är ändå till sist en förunderlig gåva från Gud detta att hemmet, familjen, äktenskapet finns till.

Men om nu Gud når oss redan i detta vardagliga, i familj och hem, varför behöver vi då evangeliet om Kristus. Jesus sade till den samaritiska kvinnan: "Den, som dricker av det vatten, som jag giver honom, han skall aldrig någonsin törsta, utan det vatten, jag giver honom skall bliva i honom en källa vars vatten springer upp med evigt liv. - En bild - Vi vet, att nästan alla våra livsmedel till en viss procent innehålla vatten. Det finns vatten både i bröd och i kött. Men detta är till föga tröst för den, som är törstig. Ingen mat släcker hans törst; han måste dricka det friska, rena, levande vattnet självt - endast så når han frid och mättnad. Om vi överflytta denna bild till det andliga området, så kunde vi säga: den som känner sin synd

och som förnimmer samvetets dom i sitt inre, han törstar verkligen. Gud är honom nära i hans hem och i hans arbete och i all jordisk ordning men det är Guds lag, som är honom nära, och lagen släcker icke törst. Den människas som vet, att han är en syndig människa och behöver förlåtelse och nytt liv, den människan är den enda, som förstår talet om Kristus - du skall icke försöka tala om Kristus till den, som tror sig vara rättfärdig. Den samaritiska kvinnan förstod slutligen Kristi ord, ty hon visste, att hon hade synd och skuld. En sådan människa griper efter Kristi förlåtelses kraft, hon lyssnar med öppet hjärta till talet om försoningen och om Guds barmhärtighet och nåd, hon tar emot evangeliet, lika naturligt som den törstande griper efter en bägare, fylld med klart vatten.

Det vatten som Kristus giver människan, det blir i en troende människas hjärta en källa, som springer upp med evigt liv. Evtigt liv - det är ett överjordiskt liv som icke växer upp ur de naturliga böjelseerna, som aldrig kan födas ur kärleken mellan man och kvinna blott. Evtigt liv - det är liv fjärran ifrån, som porlar upp i ett hjärta vid gudstjänst och bön. Detta eviga liv är icke utan sin verkan i de jordiska sammanhangen. Även om ingen av makarna lever i Kristus så är äktenskapet en Guds ordning ändå (Guds lag). Men om vi lever i tro och bön tränger evangeliets ande in i hemmet. Det finns någonting, som heter tålmod: knappast någon egenskap är viktigare än tålmod, om friden skall bevaras i ett hem. Kristus äger tålmod, och han kan så småningom giva sin lärjunge tålmod, även om lärjungen av naturen har ett häftigt och obändigt lynne. Det finns något som heter hopp - ifall bara en i familjen kan hoppas, när ödets hårda slag drabba hemmet, så finns det ett stråk av ljus mitt i mörkret, en ljusstrimma på vägstycket, som leder mot framtiden. Kristus kan skänka hopp i mörkret, ty han gick genom kors till uppståndelse. Därför är det viktigt, att Kristus får verka i våra hjärtan; därigenom kan något av evangeliets och den gudomliga kärlekens eget liv tränga in i den jordiska livsform, som hemmet är; därigenom kan mera utav godhetens och barmhärtighetens ande komma in i våra hem och sprida sitt gudomliga ljus där. Familjen och äktenskapet behöver födas på nytt och få en ny, levande ande i vårt folk. Hur skall Kristus komma in i våra hem?

"Jesu närvaro helgar hemmet" - så lyder överskriften över denna söndags alla texter. Evangeliet handlar om bröllopet i Kana, alltså om Kristi närvaro vid ett hems grundande. Även vår predikotext, om den samaritiska kvinnan, vill inskräpa, att Kristus har en förvandlande makt i hemmets värld. Må vi här stanna vid en enda sak: betydelsen av bön i hemmet, gärna gemensam bön. Den samaritiska kvinna pekar på berget vid Sykar och säger till Jesus: "Våra fäder hava tillbett på detta berg, men I sägen att i Jerusalem den plats finnes där man bör tillbedja." Men Herren svarar henne: "Den tid kommer, då det varken är på detta berg eller i Jerusalem som I skolen tillbedja Fadern". Bönen är icke bunden till någon särskild plats. Det kan bedjas uppriktigare och starkare i ett hem än i en kyrka. "Den tid kommer", säger Frälsaren, "ja, den är redan inne, då sanna tillbedjare skola tillbedja Fadern i ande och sanning, ty sådana tillbedjare vill Fadern hava." Tillbedjan i ande och sanning har sin plats även inom ett hems väggar. Allra lyckligast är det ju, om tillbedjan kan ske i husandaktens

form, så att alltså alla familjens medlemmar samlas till gemensam bön, varvid man kan följa anvisningarna i "En liten bönbok", som står i vår vanliga psalmbok efter alla texterna. Det ligger en väldig tillgång i den fasta seden att t.ex. sluta varje dag (eller börja varje dag) med samfälld bön och läsning. Men i många hem låter sig ju detta icke göras. Särskilt kan det vara svårt för en kristen människa, som bor kvar i ett föräldrahem, där levande andakt av någon anledning icke vill trivas(?). (Förädrar äro ju av många slag, och en far eller mor är icke alltid blott en gåva av Gud utan också samtidigt - ibland - en prövning för sonen eller dottern). Det finns lägen, i vilka man måste bereda sig tid och plats för en ensam och tyst bön, som man icke gör något väsen av utan låter vara en sak mellan sig själv och Gud. Men även då skall bönen visa sig vara en omskakande kraft i ett kanske kargt hem, ifall man nu uthålligt orkar leva gudsumgängelsens liv i en så sträv omgivning.

Alla verkligt goda krafter i vår värld födas nämligen ur kamp. Man tycks i denna tid icke vilja inse, att gemenskap endast kan finnas mellan människor, som var för sig se sina fel, bekämpa dem och äro beredda på, att andra människor också skall visa sig hava fel och brister. Gemenskapen vilar alltså på ett bekämpande av de många olika egenviljorna - icke på någon mystisk inbillad själarnas harmoni, som man utan ansträngning får gratis, när man träffar "den rätta", som man säger. Vi måste på nytt börja se äktenskap och familj såsom något gudomligt, en Guds lag, som vi icke äro herrar över utan böja oss under, när vi väl gått in i det. Och vi måste dessutom öppna hemmets dörr för Kristus, som icke blott är lag, utan evangelium: kärlek och mildhet. Kristus når oss i Ordet och Bönen, vilka båda höra hemma i ett kristet hus. Genom bön och tro tränger hans kraft in i hemmet: förlåtelsens, tålmodets och fridens kraft. I det hem, där Kristus är gäst, finns det "en källa med levande vatten". Amen

2 e. Text. 2 Bzq. 16/1-14 M.V. 482:78
Bq:2 i 482:1-6 i 41:4 i 329:1-4 i 482:78
Jt:1.0. sig o.d. ff. dit Hauu. Anver. d.o. &

Stygda, Keore huu och hem.

Sög du för se mina,

lärda och välsägna som,

torpa dem fäll denna.

Sög och för var rörelset,

Sög för dem som lära,

Sög för att med idoghet

li oss redligt nära. Auer.

Texten.

Giv att ditt ord oss lyer se,

att vi i lyket icke ga. Auer.

Det var i dag gånka

vara tankar kring: Attvagnen

och kammat.

Jana och till den

Samtliga kammat: Tamman

han du lyft och du du och

du trichon in makt a. du -
du ihy trichon makt a. du

nu de on fr sig in dunnig
nu digne ~~trichon~~ makt

a. makt trichon makt
nu on fr sig in dunnig

nu digne ~~trichon~~ makt
a. makt trichon makt

nu on fr sig in dunnig
nu digne ~~trichon~~ makt

a. makt trichon makt
nu on fr sig in dunnig

nu digne ~~trichon~~ makt
a. makt trichon makt

nu on fr sig in dunnig
nu digne ~~trichon~~ makt

a. makt trichon makt
nu on fr sig in dunnig

nu digne ~~trichon~~ makt
a. makt trichon makt

nu makt a. du -
nu makt a. du -

nu digne ~~trichon~~ makt
a. makt trichon makt

nu on fr sig in dunnig
nu digne ~~trichon~~ makt

a. makt trichon makt
nu on fr sig in dunnig

nu digne ~~trichon~~ makt
a. makt trichon makt

nu on fr sig in dunnig
nu digne ~~trichon~~ makt

a. makt trichon makt
nu on fr sig in dunnig

nu digne ~~trichon~~ makt
a. makt trichon makt

nu on fr sig in dunnig
nu digne ~~trichon~~ makt

a. makt trichon makt
nu on fr sig in dunnig

akt. di sigell plect a. du -
akt. di sigell plect a. du -

all belly all: det ginnis allas
 other menngni, a hennar, en-
 ge mullu i ginnigun þu
 ginnu þu (þu þu þu mullu
 svöðun rök). allu þu þu þu
 all det, all mullu þu
~~þu þu þu þu þu þu~~
~~þu þu þu þu þu þu~~
 þu þu þu þu þu þu. De
 mullu all þu þu þu þu
 allu. De mullu þu þu þu
 mullu - þu mullu þu
 mullu þu þu þu þu þu
 þu þu, all mullu þu, mullu
 all mullu þu þu þu, þu
 allu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu, en þu
 all þu þu þu þu þu
 all þu þu þu þu þu
 allu þu þu þu þu þu
 allu þu þu þu þu þu

en þu, a de þu þu. þu
 mullu i þu þu þu þu þu
 mullu. þu þu þu a 'þu
 þu þu þu þu þu þu
 mullu all þu þu þu
 þu þu þu. þu þu þu
 þu mullu all þu þu, þu
 mullu þu þu þu þu þu
 þu a þu þu þu þu þu
 mullu mullu þu - þu
 allu: þu þu þu þu
 þu þu, en þu þu
 þu þu - þu þu þu
 þu þu þu all þu þu
 þu þu, þu þu þu
 þu þu, þu þu þu
 all þu þu þu þu þu
 all þu þu þu þu þu

hairs and small spots.

Stenotaphrum in our grass

at Sand. Set in all under

at hemlock grass all in

under at sand with

the beats, in the vicinity

of fields all the grass

hemlock. In most places

there get very old under

at the fields in the

under hemlock hemlock

along and in the vicinity

of fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

now not seen in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

of the fields in the vicinity

Det vilde, i. Christus gæve
 maken, det blev i en bænd
 make sigte en lille, i. gængs
 nge med sangt her. Sangt her
 — det er det frejlskædet her
 i. rike rive nge m. de mæde
 lige brydeme, i. alder den
 gtes en hvide mellen
 man ved herme blott.
 Sangt her — det er her gængs
 gængs i. gæde nge i. det
 sigte m. gæde og det
 den. Det er nge her i. rike
 man om rike i. de gæde
 Ammandsngene. Det gængs
 mængt, i. hote talene:
 kongeriget nge runde og
 vilde den talene
 Alen om sig en, en rike, her
 en gæde mængt anede (Sæde Sæde),
 her e. den hængs eangstede andt m. i. hængs

Inden alle berov i. et den.
 Christus sigt talene, og den
 den en Ammandsng gæve om
 vilde talene, nge om
 hængs om mæde den
 de sigte og alene
 gængs. Det gængs og den
 hote nge — alle den
 i. gængs den hængs, mæ
 alle hende sig sigte den
 mæ, en gængs det en sigte
 m sig mæde i. mæde
 en gængs den sigte
 det i. alle mæde sigte den
 Christus den sigte nge i
 mæde, by den sigte gængs
 den sigte mæde. Sigte
 en det sigte, alle Christus gæve

"D'okolen till: Sjö Från." "Omni är inte bunden till
 nya märkta plats. Det kan
 dock upprättiga och stuka
 de i ett rum i en byggnad.
 "Stu till kommit, jag vill
 "ja, du är redan inne, det
 kommer tillräckligt ofta till
 ledig Från, i vad det om-
 myg ty oaktat tillräckligt
 vil Från som tillräckligt
 i vad det ommyg till
 om plats som rikom till
 som myg. Men lyckligt
 är det ja, om tillräckligt
 kan det i från tillräckligt
 form, i att alla alla
 familjens medlemmar

samlas till dem som som
 David man kan till om-
 vinnarna i "Vår Liten
 förkort" som står i det
 gamla papperskåpet eller
 alla tillerna. Det ligger
 en väldig tillgång i de starka
 velen att f. Ver. i Luta
 varje dag (eller varje vecka)
 med samfälligt tillräckligt
 lammig. Men i många till
 fört sig i detta tillräckligt
 givars. Särskilt kan det
 vara svårt för en kvinna
 makt, som tillräckligt
 ett från tillräckligt, det
 levande världskart av den
 pålejung och vil ~~från~~
 (Från tillräckligt att ja

Många slag, och en far eller
 muller var icke alldeles lilla
 en gång avl. ^{svampigt} stund utom
 och ^{svampigt} stund — en
 försörjning för saven eller
 slottet. Det finns lagar,
 i vilka man måste be-
 reda sig tid och plats för
 en penning och tyd
 för, 2. man icke går regt
 säcken av utan väntar vara
 en sak mellan sig själv och
 Gud. Men ärent de skan
 bönen vara sig vara en
marknaden kraft ?
 ett krav krav krav hem,
 ällre man nu utkastigt at-
 ter vara gudsmängderna

är en de stann engöring.
 Alla svampigt goda
 kraften i var värld stann
 nämligen ut kamp. Man
 tycks i den tid icke
 vilja vinde, att gemenhets
 skiljart kom firmas mellan
 makor, var var för sig de
 sina föl, tekniska de
 och är beredda de, att
 andra makor skän skan
 vara sig vara föl o bristes.
 Gemenhets vilas alla
 på ett tekniska av
 de många vilas öpp-
 viljor — icke pa mån
 tekniska, utkastigt stann
 tekniska, var man stann en-

Skrangnis för gratis, när
 man tafflar "den räkta",
 som man säger. De måste
 ha nytt läsa de okontrollerade
 och färdigt s. nyt gudsmäst
 en färdig lag, vi ska
 äro korvar över utom
 läsa och under, när vi väl
 gått in i det. Sen de
 måste deorum öron
 hemmet där på "Kristus",
 som ska stå till lag,
 utom evangelium: kärlek
 och mildhet. Kristus var en
 i ordet och "Bönen", i den
 låga lösa komma? ett
 kyrkot för. Om den och
 för fränger hans kraft
 in i hemmet: förlåt.

som, talamodets och frivilliga
 Kraft. I det hem, där
 Kristus är gått, finns det
 "en talen med levande
 raktion". Amen. s. o. t.
 Bön i: k. e. m. l. (e. t.)